

relsens Størrelse til en bestemt Sum for hver løbende halve Mil. Ogsaa efter den gældende Ret tages der til Dels Hensyn til Afstanden, i hvilken Forkyndelsen skal ske, se Sportelreglementets § 146, 2det Stykke. Reglen om fri Baadbefordring er allerede hjemlet ved Sportelreglementets § 146, 3die Stykke. At der ogsaa tillægges Stævningmændene Dagpenge, for saa vidt de maa være fraværende fra deres Hjem over 6 Timer, synes naturligt og er til Dels hjemlet i den gældende Ret, se Kanc. Skr. 2den Februar 1828.

Bestemmelsen i Udkastets § 79 trænger ikke til nogen Forklaring, og Reglen i § 80 stemmer med den gældende Ret, se Kanc. Skr. 20de Februar 1838.

I § 81 gives Reglerne om Betaling for Læsning til Kirkestævne. Ogsaa her har man holdt sig til den gældende Regel i Sportelreglementets § 147 med en ringe Forhøjelse.

Ved Fastsættelsen af Vederlaget til Vidner ved Boers Behandling har man i § 82 sluttet sig til Skiftegebyrloven af 30te November 1874 og optaget Reglen i sammes § 7 og § 8, 1ste Stykke. En lignende Bestemmelse er i § 83 optaget angaaende Betalingen til Vidner ved Eksekutions-, Udpantnings-, Indsættelses- og Udsættelses-, Arrest- og Forbudsforretninger, — ved Tvangsauktioner er i Henhold til Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje (§ 386) Vidners Tilstedeværelse uforuden. Betalingen er ikke meget forhøjet fra den ifølge Sportelreglementets § 149 og Lov om Udpantning m. m. af 29de Marts 1873 § 14 gældende, og navnlig har man bibeholdt den nedsatte Betaling til Vidnerne ved Udpantningsforretninger, som foretages af Sognefogden.

Reglen i § 84 er tidligere omtalt. — Den i § 85 fastsatte Betaling er sat saa lavt, fordi den ikkun har Hensyn til de almindelige Synsforretninger, der ikke

kræve særlige Forkundskaber; i Henhold til Udkastene til Lov om den borgerlige Retspleje § 187 og til Lov om Strafferetsplejen § 130 staar det i Rettens Haand at forhøje Betalingen, naar Forretningen har udkrævet særlig Møje eller Tidsanvendelse eller særegne Forkundskaber.

Femte Afsnit.

Slutningsbestemmelser.

Dette Afsnit er ganske overensstemmende med det tidligere Udkasts 6te Afsnit, om hvilket der i den tidligere Kommissions Betænkning udtales følgende:

Forskrifterne angaaende Kontrollen med Retsafgifternes rigtige Indgang og de Tvangsbestemmelser, som disses Overholdelse udkræver, egne sig formentlig ikke til at fastsættes ved Lov. Man har derfor, ligesom Tilfældet er ved Lov om Betalingen for de til Skifteværnet hørende Forretninger af 30te November 1874 § 5, i § 87 foreslaaet, at de skulle træffes ved kgl. Anordning.

I Henhold til, hvad der tidligere er bemærket om nærværende Udkasts Omraade, er det bestemt til at omfatte hele Retssportellovgivningen, og i Overensstemmelse hermed ophæves ved § 88 alle de paa dette Omraade hidtil gældende Love.

Med Hensyn til Ophævelsen af Stempelovens § 71 og Indskrænkningen af sammes § 72 henvises til Bemærkningerne oven for ved § 1.

Reglen i § 89 følger af Bestemmelserne i Udkast til Lov om den borgerlige Retspleje § 538 og Udkast til Lov om Strafferetsplejen § 407, 2det Stykke.